

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 05 0 6 7 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 DEC 30.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kapcsolódó:	

Tárgy: Alkotmányjogi panasz az ügyészségi alkalmazottak kötelező oltása ellen

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] – a továbbiakban: Indítványozó – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) alapján

alkotmányjogi panasszal

fordulok a T. Alkotmánybírósághoz.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a koronavírus elleni védőoltásnak az ügyészségi alkalmazottak által történő kötelező igénybevételéről szóló 638/2021. (XI.18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) alaptörvény-ellenességét megállapítani, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdésének megfelelően megsemmisíteni szíveskedjen.

A Rendelet rendelkezései ugyanis a közvetlen hatályosulásuk folytán sértik az Alaptörvényt:

- I. cikk (1)-(3) bekezdéseiben foglalt sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető emberi jogokat, mivel a Rendelet aránytalanul és szükségtelenül, és az alapvető jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartását mellőzve korlátoz;
- II. cikk szerinti emberi méltósághoz és önrendelkezéshez való jogunkat;
- III. cikk (2) bekezdését, amely szerint csak tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulással lehet orvosi vagy tudományos kísérletet végezni;
- XV. cikk (2) bekezdése szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmát;
- XVII. cikk (3) bekezdése szerinti egészséges, biztonságos és méltóságot tiszteletben tartó munkafeltételekhez való jogunkat;
- 29. cikk (7) bekezdését, amely szerint ügyészség szervezetének és működésének, a legfőbb ügyész és az ügyészek jogállásának részletes szabályait, valamint javadalmazásukat sarkalatos törvény határozza meg.

Az alapjogsérelem a Rendelet hatályba lépésétől a jelen panasz benyújtásának napjáig a Rendelet rendelkezéseinek közvetlen hatályosulása folytán folyamatosan fennáll.

Kérelmem indokolása a következő:

I. A TÉNYÁLLÁS

2020. november 4. napjától kezdődő hatállyal a Kormány a 478/2020. (XI. 3.) Korm. rendelettel a SARS-CoV-2 koronavírus járványra tekintettel Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki.

A Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, figyelemmel a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kat.) 51/A. §-ára, az 5. § tekintetében az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény 2. § (1) bekezdése szerinti országgyűlési felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva megalkotta a **Rendeletet**, mellyel az ügyészségi alkalmazottak számára kötelező „védőoltást” írt elő. **A Rendelet - az 5. § kivételével - 2021. december 1. napján lépett hatályba. Az 5. § 2021. december 15-én lépett hatályba.**

A Rendelet 1. § (1)-(3) és (6)-(9) bekezdései szerint:

1. § (1) Az az ügyészségi alkalmazott, aki e rendelet hatálybalépése előtt nem vette fel a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védőoltást (a továbbiakban: védőoltás), az állampolgárok egészségének és életének megóvása és a közfeladatok akadálytalan ellátása érdekében köteles - a (3) bekezdés szerinti mentesítés kivételével -

a) egydózisú oltóanyag esetén a védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát 2022. január 15. napjáig,

b) kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás második dózisát az oltóorvos által meghatározott időpontban felvenni.

(2) A munkáltató az (1) bekezdésben foglaltakról 2021. december 15. napjáig elektronikus úton (ideértve az e-mail használatát) vagy papír alapon tájékoztatja az ügyészségi alkalmazottat. A tájékoztatásnak ki kell terjednie a védőoltás elmaradásának lehetséges jogkövetkezményeire is.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól mentesül az az ügyészségi alkalmazott, aki részére egészségügyi indokból ellenjavallt a védőoltás felvétele, és ezt a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvélemény is alátámasztja.

(6) E rendelet alkalmazásában kizárólag a 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontja szerinti oltóanyag vehető figyelembe.

(7) Azt az ügyészségi alkalmazottat, aki a védőoltást nem vette fel az (1) bekezdés a), illetve b) pontjában vagy a (12) bekezdésben meghatározott határidőig, a munkáltató felhívja, hogy a védőoltást a felhívástól számított 15 napon belül vegye fel, és annak felvételét az (5) bekezdésben meghatározott módon igazolja, vagy a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt mutassa be.

(8) Ha az ügyészségi alkalmazott a védőoltás felvételét a (7) bekezdés szerinti határidőn belül nem igazolta, és a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt nem mutatta be, az ügyészségi alkalmazott részére a munkáltató fizetés nélküli szabadságot rendelhet el.

(9) A munkáltató - az ügyészségi szolgálati jogviszonyra irányadó jogszabálytól eltérően - az ügyészségi alkalmazott szolgálati jogviszonyát felmentéssel azonnali hatállyal megszüntetheti, ha a fizetés nélküli szabadság (8) bekezdés szerinti elrendelésétől számítva egy év eltelt, és

a) az ügyészségi alkalmazott a védőoltás felvételét nem igazolta a munkáltató felé az (5) bekezdésben meghatározott módon, és

b) az ügyészségi alkalmazott a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt nem mutatta be.

II. AZ INDÍTVÁNYOZÁSI JOGOSULTSÁG ALÁTÁMASZTÁSA

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha az alap-

törvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

[Érintettség]

A T. Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz eljárásban az indítványozó érintettségének személyesnek, közvetlennek és aktuálisnak kell lennie ahhoz, hogy megalapozza a panasz befogadását (ld. 33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [61]-[62], [66], 3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, Indokolás [13], [15], 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27], 3120/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [55]).

napjától állok ügyészségi szolgálati viszonyban (személyes érintettség). Ennek igazolására mellékelem a szolgálati viszonyomról szóló dokumentumok, valamint a személyi igazolványom és lakcímkártyám másolatát.

A SARS-CoV-2 koronavírus elleni „védőoltás” kötelezővé tételéből eredő jogsérelem a Rendelet közvetlen hatályosulása folytán következik be mindazon ügyészségi alkalmazottak esetében, akik nem adták be maguknak a „védőoltást”. Én is ezen ügyészségi alkalmazottak közé tartozom. Az említett „védőoltást” – komoly egészségügyi kockázata miatt, és kétséges hatékonyságára is figyelemmel – a jövőben sem kívánom beadatni magamnak. Emiatt viszont a Rendelet olyan joghátrányt helyez kilátásba, ami a megélhetésemet veszélyezteti (közvetlen és aktuális érintettség).

[A jogérvényesítési határidő megtartottsága]

Az Abtv. 30. §-a alapján a 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a támadott jogi norma hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet benyújtani. A Rendelet 2021. december 1. napján lépett hatályba, így a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére határidőben került sor.

III. A PANASZ TARTALMI ALAPÚ BEFOGADHATÓSÁGÁNAK MEGALAPOZÁSA

Az Abtv. 29. §-a szerint: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy *alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.*” A jelen panasz befogadhatóságát az Indítványozó alapjogséreleme alapozza meg. Figyelemmel azonban arra, hogy a panasz az Abtv. 26. § (2) bekezdésén alapszik, az alaptörvény-ellenesség nem valamely bírói döntést befolyásolja érdemben, hanem az Indítványozó alapvető jogainak érvényesülését. Álláspontom szerint jelen esetben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések merültek fel, mivel a Rendelet közvetlen hatályosulása folytán az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdéseiben, II. cikkében, III. cikk (2) bekezdésében, XV. cikk (2) bekezdésében, XVII. cikk (3) bekezdésében, valamint a 29. cikk (7) bekezdésében foglaltakba ütközik.

IV. AZ ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉG ALÁTÁMASZTÁSA

Mivel a T. Alkotmánybíróság kizárólag olyan jogszabályi rendelkezéseket semmisíthet meg, amelyek az Alaptörvényben biztosított jogokat sértik, ezért az alábbiakban igazolom és kifejttem, hogy a jelen indítvánnyal támadott Rendelet mely Alaptörvényben biztosított alapvető emberi jogaimat sérti.

I. cikk:

„(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."

II. cikk:

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.”

III. cikk:

„(2) Tilos emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.”

XV. cikk:

„(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

XVII. cikk

„(3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.”

29. cikk

„(7) Az ügyészség szervezetének és működésének, a legfőbb ügyész és az ügyészek jogállásának részletes szabályait, valamint javadalmazásukat sarkalatos törvény határozza meg.”

A RENDELET ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉGÉNEK INDOKAI

Az I. cikk (1)-(3) bekezdéseiben, a II. cikkben és a III. cikk (2) bekezdésében foglaltak vonatkozásában:

Az Alaptörvény a Szabadság és Felelősség című részben az alapvető jogokról és kötelezettségről rendelkezik az Alapjogi Charta katalógusának figyelembevételével. Az alapvető jogok meghatározzák az állam és az egyén egymáshoz való viszonyát. Magyarország elismeri az alapvető emberi jogokat, azok tiszteletben tartását, és védelmét - mind az egyéni, mind a kollektív jogok vonatkozásában - elsőrendű kötelezettségének tartja. Ugyanakkor azt is kiemeli, hogy az egyénnek - amellet, hogy igényt tarthatnak alapvető jogaik elismerésére, és védelmére - bizonyos helyzetekben felelősséggel is tartoznak a társadalom felé. Az Alaptörvény garanciális szabályként rögzíti az alapvető jogok korlátozhatóságának általános kereteit. E keretek az alapvető jogok korlátozását csak törvény által, más alapvető jogok érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, az ahhoz feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával teszik lehetővé.

Hivatkozom a veszélyhelyzetre vonatkozó 53. cikk következő bekezdéseire:

„(1) A Kormány az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás vagy ipari szerencsétlenség esetén, valamint ezek következményeinek az elhárítása érdekében

veszélyhelyzetet hirdet ki, és sarkalatos törvényben meghatározott rendkívüli intézkedéseket vezethet be.

(2) A Kormány a veszélyhelyzetben rendeletet alkothat, amellyel - sarkalatos törvényben meghatározottak szerint - egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat."

Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az **Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése szerint: „Különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása - a II. és a III. cikkben, valamint a XXVIII. cikk (2)-(6) bekezdésében megállapított alapvető jogok kivételével - felfüggeszthető vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható.”**

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a „Különleges jogrendben az Alaptörvény alkalmazása nem függeszthető fel, az Alkotmánybíróság működése nem korlátozható."

E körben hivatkozom a 23/2021. (VII.13.) AB határozat következő rendelkezéseire:

„[24] Az Alaptörvény az alapjogok gyakorlásába kétfajta beavatkozást enged meg. Egyfelől lehetőséget biztosít az alapjogok gyakorlásának felfüggesztésére, ami lényegében olyan erős korlátozást jelent, mely miatt az alapjog átmenetileg egyáltalán nem gyakorolható. Ennél enyhébb korlátozásnak minősül, amikor az 1. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozhatja a jogalkotó egy alapjog gyakorlását. A felfüggesztés vagy korlátozás mindkét esetben legfeljebb addig állhat fenn, amíg a rendkívüli jogrend elrendelésének feltételei fennállnak, és a rendkívüli jogrend kihirdetésre is került. Az arányosság garanciája – melyet az Alaptörvény 54. cikk (3) bekezdése kifejezetten és kényszerítően tartalmaz – ebben a tekintetben tehát az intézkedés fogalmilag határozott időbeliségében valósul meg. A jogalkotó feladata annak eldöntése, hogy a különleges jogrend elrendelésének feltételei fennállnak-e, és ezzel párhuzamosan indokolt-e az ilyen jogrend szerinti rezsim alapján az alapjogok korlátozása, valamint milyen mértékű alapjogkorlátozás indokolt.

[25] Az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése ugyanakkor nem adott parttalan felhatalmazást a jogalkotónak. Önmagában abból a körülményből, hogy az Alkotmánybíróság működése különleges jogrend idején sem korlátozható [54. cikk (2) bekezdés], következik, hogy az Alaptörvény alkotmányossági kontrollt biztosít különleges jogrend idejére is. Ahogy arra a 15/2021. (V.13.) AB határozat rámutatott: **„az alkotmányozónak nem volt célja a különleges jogrendi jogalkotót felhatalmazni sem arra, hogy a veszély leküzdésével össze nem függő alapjogkorlátozást vezessen be, sem arra, hogy egyes alapjogokat jobban korlátozzon, mint amennyire a rendkívüli körülmény indokolja. A korlátlan vagy korlátozhatatlan hatalom eleve ellentétes az Alaptörvény szellemiségével, még különleges jogrend idején is.”**(indokolás [33]). [...]

[27] Az alapjogkorlátozás szükségessége tekintetében az Alkotmánybíróság álláspontja a következő: A koronavírusjárvánnyal szembeni védekezés számos alapjog gyakorlásának a korlátozásával jár. Az Alaptörvény különleges jogrendi szabályai a veszélyhelyzet idejére a Kormányt hatalmazzák fel arra, hogy határozza meg azokat az intézkedéseket, amelyek a veszélyhelyzet leküzdéséhez, a normális működés helyreállításához szükségesek. Veszélyhelyzet idején ezeknek az intézkedéseknek a politikai kontrollját az Országgyűlés, alkotmányossági kontrollját az Alkotmánybíróság látja el, amelynek működése különleges jogrend idején sem korlátozható [Alaptörvény 54. cikk (2) bekezdés].

[28] Elsődlegesen célszerűségi kérdés annak megítélése, hogy milyen intézkedések szükségesek a koronavírusjárvány leküzdéséhez [...]. Az egészségügyi, társadalmi és gazdasági kockázatok mérlegelésével a Kormány hatásköre és felelőssége a szükséges rendkívüli intézkedések bevezetése, amelyre veszélyhelyzet idején közvetlenül az Alap-

törvény ad felhatalmazást. A Kormány rendkívüli intézkedési jogköre ugyanakkor nem korlátlan. Abból, hogy az Alaptörvény rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság működése különleges jogrend idején sem korlátozható, egyenesen következik, hogy az Alaptörvény célja annak biztosítása, hogy a különleges jogrendi intézkedések is alkotmányos kontroll alá essenek. Az alkotmányossági vizsgálat során az Alkotmánybíróság a korlátozások célszerűségét nem vizsgálhatja, **azt azonban igen, hogy az alapjogot korlátozó szabály igazolható-e a veszélyhelyzettel szembeni védekezés jegyében.** Az Alkotmánybíróságnak a vizsgálat keretében meg kell győződnie arról, hogy **a támadott szabályozás alkalmas-e a különleges jogrend bevezetésére okot adó körülmények elhárítására, enyhítésére. Amennyiben az intézkedés alkalmassága nem igazolt, az alapjog felfüggesztése, illetve korlátozása nem felel meg az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdéséből és I. cikk (3) bekezdéséből levezethető követelményeknek."**

A fentiek alapján a Kormánynak valóban lehetősége van arra, hogy alapvető jogot veszélyhelyzetben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl is korlátozza, vagy annak gyakorlását akár fel is függeszse. Ez a lehetőség azonban nem korlátlan. Az Alaptörvény még veszélyhelyzetben sem ad teljesen szabad kezét a Kormánynak az alapvető jogok korlátozására.

Ebből következően a Kormány rendeletalkotási jogkörét kijelölő alaptörvényi rendelkezések alapján veszélyhelyzetben a Kormány korlátozhat bizonyos alapjogokat rendeleti úton, de csak a sarkalatos törvényben előírt szabályok szerint. A veszélyhelyzetre irányadó sarkalatos törvény - a Kat. - tovább pontosítja a veszélyhelyzetben a Kormány által bevezethető, lehetséges korlátozások körét, mértékét, és garanciális feltételeket szab a rendeletalkotási jogkör gyakorlásához. A Kat. 51/A. § (1) bekezdése – amely a tömeges megbetegedést okozó humánjárvánnyal összefüggő veszélyhelyzetre irányadó rendeletalkotási jogkört rögzíti, és amelyre maga a Rendelet is visszavezeti a Kormány jogalkotási hatáskörét – szerint a Kormány „**az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében kihirdetett veszélyhelyzetben - a 21-24. alcímben meghatározott rendkívüli intézkedéseken és szabályokon túl - az állampolgárok élet-, egészség-, személyi-, vagyon- és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében rendeletével egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, és egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.**”

A Kat. 51/A. § (1) bekezdése szerinti rendkívüli jogalkotási jogkör azonban nem korlátok nélküli. A törvények alkalmazásának felfüggesztésére, **a törvényi rendelkezésektől való eltérésre vagy más rendkívüli intézkedések bevezetésére (a továbbiakban együtt: Rendkívüli Intézkedés) két garanciális feltétel mellett van lehetőség:**

- egyrészt, a Kat. 51/A. § (1) bekezdése szerint a Rendkívüli Intézkedést **az állampolgárok életének, egészségének védelme, személyi-, vagyon- és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében** lehet csak bevezetni;

- másrészt, a Kat. 51/A. § (2) bekezdése szerint a Kormány a rendeletalkotási jogkörét „**a szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan - a humánjárvány megelőzése, kezelése, felszámolása, továbbá káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása céljából** gyakorolhatja.”

Az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való joghoz szorosan kapcsolódik az **önrendelkezéshez való jog**. A T. Alkotmánybíróság már korai gyakorlatában az emberi méltósághoz való jogot minden ember veleszületett jogaként, mint általános személyiségi jogot határozta meg. E szerint az emberi méltósághoz való jog, mint általános

személyiségi jog olyan szubszidiárius jog, amely minden esetben felhívható az egyén autonómiájának védelmére, ha egyetlen más alapjogra sem lehetséges hivatkozni. A testület gyakorlata szerint az általános személyiségi jog egyes összetevőiként a személyiség szabad kibontakoztatásának jogát, az önrendelkezési jogot, az általános cselekvési szabadságot és a magánszférához való jogot nevezte meg. Eszerint az **önrendelkezési jogot a T. Alkotmánybíróság az emberi méltóság**, így az általános személyiségi jog tartalmi elemeként definiálta és széles körű védelemben részesíti, mint a **döntésre képes ember saját teste és sorsa feletti rendelkezési jogát**.

Az önrendelkezés joga tehát az emberi méltósághoz való jogból, mint anyajogból ered, amely abszolút jellegű, korlátozhatatlan és minden más jogot megelőző alapjog.

A T. Alkotmánybíróság a **21/1996. (V. 17.) AB határozatban** az emberi méltósághoz való jog és az egyéni kockázatvállalás összefüggéséről általános érvennyel mondta ki, hogy **ha az egyén képes a szabad, tájékozott és felelős döntésre, vállalhat kockázatot**.

A **22/2003. (IV. 28.) AB határozat** megfogalmazta, hogy a testi integritáshoz való jog jelentéstartalma az egészségügyben a következő: „A betegek emberi méltóságának egyik fontos aspektusa (...) az, hogy **az ember semmilyen körülmények között nem válhat eszközzé vagy tárggyá**: »Az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva - a klasszikus megfogalmazás szerint - az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá« [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991,297,308.]. A betegek emberi méltóságához való jogából következő másik aspektus **a testi integritáshoz való alapjog**. »Az emberi méltósághoz való jog tehát magában foglalja az önrendelkezés szabadságához való alkotmányos alapjogot csakúgy, mint a személy testi integritásához fűződő alapjogot is« [75/1995.(XII.21.) AB határozat, ABH 1995,376,381.]. A testi integritáshoz való jog az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a betegekre vonatkoztatva azt is jelenti, hogy **főszabályként a beteg egyetértése, hozzájárulása nélkül testéhez más nem nyúlhat**. (ABH2003, 235, 266.)"

A fentiekben hivatkozott AB határozat továbbá meghatározta, hogy az emberi méltóság jogának lényege az önrendelkezés, amely a személyiség szabad kibontakoztatására és a személyi szabadság önrendelkezés alapján történő megélésére vonatkozik. Ezzel összefüggésben, ha az állam intézményvédelmi kötelezettségéről beszélhetünk, és ennek alkotmányos megfogalmazására sor kerül, akkor ez az **állami kötelezettség nem lehet más, mint az emberi méltóságból következő önrendelkezés biztosítása**.

A **39/2007. (VI. 20.) AB határozatban** az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokra vonatkozóan a T. Alkotmánybíróság szintén hangsúlyozta, hogy: "Az ember soha nem tekinthető pusztán eszköznek valamilyen közcél eléréséhez - ennek az elvnek különös súlya van az olyan jogi szabályozás esetében, amely alapján **közérdekre hivatkozással, megelőző, gyógyító célból oltóanyagot juttatnak az emberek szervezetébe**."

„Az Alkotmánybíróság megítélése szerint **a kötelező védőoltásokat intézményesítő és annak feltételeit meghatározó jogi szabályozás a testi integritáshoz való jog korlátozását jelenti. Az állam csak abban az esetben korlátozhatja az alapjogokat, ha a legitim célok védelme más módon nem érhető el. [...] A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.**"

Az Alkotmánybíróság ebben az esetben tehát az általános személyiségi jog tartalmi elemét képező testi integritáshoz való jogban határozta meg az emberi méltóság lényegét.

A 24/2014. (VII. 22.) AB határozathoz kapcsolódóan dr. Balogh Elemér alkotmánybíró különvéleményében kifejtette, hogy az emberi méltósághoz való jogból levezetett **önrendelkezési jog az egészségüggyel kapcsolatos döntések meghozatala vonatkozásában azt jelenti, hogy a beteg az életét, egészségét érintő legfontosabb döntéseket - megfelelő tájékoztatást követően - maga hozza meg a saját értékrendje alapján.** Így egyetértett azzal, hogy nem csupán a gyógyíthatatlan beteg életmentő vagy életfenntartó ellátás visszautasítására irányuló döntése képezi az önrendelkezési jogának részét [22/2003. (IV. 28.) AB határozat, ABH 2003. 235, 261.], hanem az egyén autonómiája fejeződik ki az Eütv. {az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény} 22. §-a által biztosított egészségügyi rendelkezésben is. **„Az önrendelkezési jog tiszteletben tartása az előzetes nyilatkozat körében is megköveteli, hogy az egyén mások számára akár irracionálisnak tűnő döntéseit is - amelyek az ő értékrendjét tükrözik - figyelembe vegyék.”**

Bár a Rendelet pro forma nem teszi kötelezővé a védőoltás felvételét, az Alkotmánybíróság a IV/1093/2021. szám alatt egyesített alkotmányjogi panasz ügyben úgy foglalt állást, hogy: „Az önrendelkezési jogba történő beavatkozás további formája az, ha a jogalkotó nem expressis verbis ír elő valamilyen kötelezettséget, azonban az egyén számára a döntés szabadságát látszólagossá teszi. Ilyen eset lenne az oltásokkal kapcsolatban az, ha de facto kényszerítővé tenné a jogalkotó az oltás felvételét az által, hogy az attól való tartózkodás ugyan jogszerű, annak következményei azonban olyan súlyosak, hogy az elzárkózás nem valós lehetőség (például azért, mert a jogalkotó a létszükségletek kielégítését ellehetetleníti).”

Jelen esetben a Rendelet a koronavírus elleni „védőoltás” felvételét – a testi integritáshoz való jogot korlátozva – de facto „kényszerítővé” teszi azáltal, hogy az attól való tartózkodás esetére az ügyészségi alkalmazottól teljes egészében megvonja a létfenntartását biztosító jövedelmét.

Ehhez kapcsolódóan megjegyzem, hogy az Európa Tanács (Európa vezető emberi jogi szervezete) Parlamenti Közgyűlése 2021. január 27-én 2361 (2021) szám alatt állásfoglalást fogadott el a Covid-19 vakcinákkal kapcsolatban. Ebben arra szólította fel a tagállamokat (köztük Magyarországot), hogy *ne különböztessék meg hátrányosan a Covid-19 ellen be nem oltottakat.* Az állásfoglalás 7.3.1 és 7.3.2 pontja azt tartalmazzák, hogy a tagállamok „biztosítsák, hogy az állampolgárok tudjanak róla, hogy az oltás nem kötelező, és hogy *senki sem áll* politikai, társadalmi vagy egyéb nyomás alatt, hogy akarata ellenére beoltassa magát”, valamint, hogy „biztosítsák, hogy *senkit nem ér hátrányos megkülönböztetés*, amiért nincs beoltva a lehetséges egészségügyi kockázatok miatt, vagy mert nem akarja, hogy beoltsák”.

A Rendelet valójában nem „védőoltás”-t tesz de facto „kényszerítővé” az ügyészségi alkalmazottak számára, hanem egy vakcina-kísérletben való részvételt.

Az Alaptörvény az emberi méltósághoz való joggal összefüggésben abszolút tilalmakat fogalmaz meg. Ennek értelmében **tilos emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.**

Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló **1976. évi 8. törvényerejű rendelet 7. cikke** megállapította, hogy: *„Senkit sem lehet kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó elbánásnak vagy büntetésnek alávetni. Különösen ti-*

los bárkit szabad hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletnek alávetni. "

Az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye: Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezmény, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló **2002. évi VI. törvény 5. cikke** értelmében: **„Egészségügyi beavatkozás csak azután hajtható végre, ha abba az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezését adta. Ennek a személynek előzetesen megfelelő tájékoztatást kell kapnia a beavatkozás céljáról és természetéről, valamint következményeiről és kockázatairól. Az érintett személy beleegyezését bármikor szabadon visszavonhatja.**”

Az emberen végzett orvostudományi kutatásokról szóló szabályokat az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény VIII. fejezete tartalmazza. Maga a jogszabály meghatározza a kutatás célját, amely a betegségek kórismézésének, gyógykezelésének, megelőzésének és rehabilitációjának javítása, okainak és eredetének jobb megismerése lehet. A kutatás során olyan beavatkozásokat és megfigyelési módozatokat is alkalmazhatnak, amelyek eltérnek a megszokott egészségügyi ellátás során alkalmazottaktól, illetőleg amelynek során még nem teljesen ismert és kivizsgált hatású tényezőket (hatóanyagok, anyagok, eszközök, eljárások, módszerek, körülmények, feltételek) alkalmaznak. A kutatás további szabályait és szakmai feltételeit az egészségügyi miniszter állapítja meg az Egészségügyi Tudományos Tanács véleményének figyelembevételével. A kutatás kizárólag engedélyezett kutatási terv alapján végezhető, ha a kutatást megelőző vizsgálatok igazolják az alkalmazott tényezők hatásosságát, biztonságosságát és nem létezik más, az emberen végzett kutatáshoz hasonló hatékonyságú eljárás, továbbá a kutatás során a személyt fenyegető kockázatok arányosak a kutatástól várható haszonnal, illetve a kutatás céljának jelentőségével. **Szükséges továbbá a kutatás alanyának írásos beleegyezése a kutatáshoz.**

A Magyarországon használatos **Covid-19 vakcinákról** tájékoztatás található például az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet (OGYÉI) honlapján (ogyei.gov.hu), melyben részletesen kifejtik a vakcinák jellemzőit. Mindegyiknél megállapítható, hogy fokozott felügyelet alatt állnak, és **tesztfázisban vannak, vagyis kísérleti vakcinák.**

A jelen állapot szerint Magyarországon a Covid-19 „védőoltás” beadatása előtt alá kell írni a **„HOZZÁJÁRULÓ NYILATKOZAT COVID-19 fertőzés elleni vakcina beadásához”** című dokumentumot. Ebben néhány, az egészségügyi állapotra vonatkozó kérdést kell megválaszolni a saját szervezet ismeretében. A dokumentum aláírásával **az oltakozni kívánó személynek önként szükséges vállalnia, hogy aláveti magát a kísérletnek.**

Fentiek alapján **az emberi méltósághoz – azon belül az egészségügyi önrendelkezéshez, abban a testi integritáshoz – való jog különleges jogrend (veszélyhelyzet) idején is csak a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal (ami jelen esetben a humánjárvány felszámolása, és további káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása lenne) arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.**

E korlátozás feltétlenül szükséges mértéke magában foglalja azt, hogy a jogalkotó csak abban az esetben korlátozhatja az alapjogot, ha a legitím cél védelme más

módon nem érhető el, és hogy köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.

Mindezekre figyelemmel azt kell vizsgálni, hogy a Rendelet – kötelező „védőoltásra” vonatkozó – szabályozása megfelel-e a fent említett kritériumoknak, vagyis az az emberi méltósághoz (egészségügyi önrendelkezéshez, testi integritáshoz) való jogot (1) feltétlenül szükséges, a cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközzel, (2) az elérni kívánt céllal arányosan, és (3) az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozza-e. Továbbá (4) lehet-e önkéntes, szabad beleegyezésen alapuló az orvosi kísérletben való részvétel, ha a beleegyezés hiánya miatt az embernek azzal kell számolnia, hogy a létfenntartása veszélybe kerül.

(1)

Az ügyészségi alkalmazottak „védőoltás”-nak nevezett kísérleti Covid-19 vakcina beadatására kötelezését szükség nem indokolja.

Mára már köztudomású, hogy a használatban lévő Covid-19 kísérleti vakcinák nem akadályozzák meg sem a koronavírussal való megfertőződést, sem a fertőzés továbbadását, mivel nem hoznak létre nyálkahártya immunitást.

/Amint arról dr. Rusvai Miklós virológus is beszámolt az InfoRádióknak 2021. október 28-án adott interjújában: „a nyálkahártya immunitás csak és kizárólag a fertőzés után jön létre, tehát azoknak a privilégiuma, akik kigyógyultak a koronavírus okozta betegségből”.
Ld.: <https://infostart.hu/belfold/2021/10/28/rusvai-miklos-rendet-vag-az-antitestmeres-es-a-harmadik-oltas-ugyeben/>

A Covid-19 kísérleti vakcinák hatására a beoltott személyben kialakuló, a vérben keringő antitestek nem képesek megakadályozni, hogy a beoltott (orr-, illetve száj-, torok-) nyálkahártyáin a koronavírus elszaporodjon és így tüneteket (megbetegedést) okozzon. A koronavírus légúti vírusként nem a véren, hanem az említett nyálkahártyákon keresztül jut az emberi szervezetbe.

A tekintélyes „The Lancet” nevű orvosi folyóiratban 2021. október 29-én tették közzé azt a tanulmányt, mely szerint a SARS-CoV-2 vírus – Magyarországon is terjedő – delta variánsa esetében az oltott és a be nem oltott fertőzött személynek hasonló a vírusszintje, így hasonló eséllyel adja tovább a fertőzést más – akár teljesen beoltott – személynek. *Vagyis a be nem oltott nem jelent nagyobb fertőzésveszélyt a vele érintkező emberek számára, mint a beoltott.*

/Ld. [https://www.thelancet.com/journals/laninf/article/PIIS1473-3099\(21\)00648-4/fulltext#back-bib19/](https://www.thelancet.com/journals/laninf/article/PIIS1473-3099(21)00648-4/fulltext#back-bib19/)

A Covid-19 kísérleti vakcinák nem hasonlíthatók össze az olyan vakcinákkal, mint pl. a himlő, kanyaró, rubeola, mumpsz, stb. elleni vakcinák. Ez utóbbiak ugyanis létrehozzák ugyanazt a természetes immunitást, mint ami a betegséget követően alakul ki, és megakadályozzák, hogy a beoltott egyének megbetegedjenek, valamint, hogy a vírust másoknak továbbadják, és a hatásuk hosszú évekig tart.

A Covid-19 kísérleti vakcinák nem ilyenek, a hatásuk (az esetleges védelem a súlyos megbetegedéstől) is csak legfeljebb néhány hónapig tart (ld. www.koronavirus.gov.hu), az antitestek számának csökkenésével a (súlyos megbetegedés elleni) védelem fokozatosan gyengül.

Megjegyzem, hogy a környezetemben több 3-szor oltott is több héttel a 3-ik Covid-19 oltása után nemcsak, hogy megbetegedett covidban, hanem súlyos (kórházi kezelést igénylő) állapotba került, volt, aki meg is halt (covidban). Ez kétséget ébreszt a tekintetben, hogy a vakcinagyártók által ígért védelem a súlyos megbetegedéstől valóban bekövetkezik-e, s ha igen, mikorra.

Nyilvánvaló, hogy olyan vakcinákkal, melyek megengedik a vírus replikációját és továbbadását – bármennyire is javasolja azokat a WHO vagy más egészségügyi szervezet – nem lehet véget vetni egy pandémiának.

Mivel a használatban lévő Covid-19 kísérleti vakcinák nem akadályozzák meg sem a koronavírusral való megfertőződést, sem a fertőzés továbbadását, ezért egy be nem oltott személy (ügyészségi alkalmazott) semmivel sem jelent nagyobb fertőzésveszélyt a környezete (munkatársai) számára, mint az, aki be van oltva a szóban forgó vakcinák valamelyikével. Illetve: Ha valaki beoltatja magát valamelyik kísérleti vakcinával, azzal nem lesz kevésbé fertőzésveszélyes másokra, és nem véd másokat a megfertőződéstől.

A kísérleti vakcinát magának be nem adató személy lemond a vakcinagyártók által ígért védelemről, de ezzel másnak az egészségét nem veszélyezteti. A nem „oltakozó”, mint szabad, tájékozott és felelős döntésre képes ember – és az ügyészségi alkalmazottak (a be nem oltottak is) tapasztalataim szerint ilyenek – csupán gyakorolja a saját teste és sorsa feletti rendelkezési jogát (ami a kockázatvállalást is magában foglalja). Az e jogában való korlátozása és a valamelyik kísérleti vakcina beadatására való kötelezése a fentiek alapján nem alkalmas a kívánt cél (a járvány felszámolásának) elérésére.

A Covid-19 kísérleti vakcinák „védőoltás”-ként történő beadatására kötelezés tehát nem indokolt.

/A Covid-19 kísérleti vakcinák kötelezővé tételével kapcsolatban dr. Szlávik János infektológus a következő véleményt fogalmazta meg: „Kötelező oltásokat olyan betegségek ellen kell bevezetni, amelyeket el lehet törölni a Föld színéről. A koronavírus nem ilyen, ez egy folyamatosan jelen lévő, változó megbetegedés, ami ellen nagyon nehéz lenne a kötelező védőoltásokkal harcolni.”

/Forrás: <https://orvosokatisztanlatasert.hu/best-of-dr-szlavik/>

A kötelező vakcinázás egyébként sem a legenyhébb eszköz lenne a kívánt cél (a járvány felszámolása, káros következményeinek elhárítása) elérésére, különösen nem úgy, hogy a kísérleti vakcina beadatásának elmaradásához jogkövetkezményként a létfenntartás veszélybe kerülése kapcsolódik.

Azon túl, hogy az immunrendszer megerősítése (vitaminokkal, ásványi anyagokkal, stb.) is hozzájárulhat egy vírusfertőzés megelőzéséhez, a Sars-Cov-2 vírus okozta megbetegedés megelőzésére és kezelésére van hatékonyan bizonyult gyógyszer is.

/ld. pl. <https://newsrescue.com/the-undeniable-ivermectin-miracle-indias-240m-populated-largest-state-uttar-pradesh-horowitz/>, https://www.theepochtimes.com/dying-covid-19-patient-recovers-after-court-orders-hospital-to-administer-ivermectin_4130754.html/

Emellett a járvány káros következményeinek elhárítására nem is alkalmas eszköz, ha a vakcina-kísérletben részt venni nem kívánó alkalmazottat elszakítják a hivatásától és megvonják tőle a létfenntartását biztosító jövedelmét, hiszen ez csak újabb károkat (a munkanélküliség növekedését, elszegényedést, stb.) okoz.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az ügyészségen az ügyészek számára lehetőség van az otthondolgozásra, a bent dolgozó kollégák esetében pedig – legalábbis a szolgálati helyemen – megoldható a külön elhelyezés. Jómagam a hét 5 munkanapjából 4 napon át otthonról dolgozom, a munkahelyen töltött 1 napon az egyszemélyes irodámban végzem a munkám, a munkatársaimmal a csekély idejű személyes érintkezés maszkban történik. Iratokból dolgozom, tárgyalásra járnom nem kell, az ügyészségen pedig a személyes ügyfélfogadás a járványhullámok alatt rendre szünetel. A munkahelyi

jelenlét esetében akár heti egy-két órára (a papír alapú iratok leadásának és átvételének idejére) is csökkenthető lenne, így is maradéktalanul el tudnám végezni a feladataimat. Egyébként, ha valamely ügyészségi alkalmazottnak koronavírus-fertőzésre utaló tünete van, belső rendelkezés alapján meg sem jelenhet a munkahelyén.

Az otthondolgozás, az alkalmazottak külön elhelyezése, a személyes ügyfélfogadás szüneteltetése a járványhullámok idején és a benti munkavégzés tünetmentességhez kötése az ügyészségen olyan hatékony intézkedések, melyek hatásosságát semmivel sem növelné, ha a Covid-19 kísérleti vakcinával be nem oltott dolgozók beoltatnák magukat.

(2)

Az ügyészségi alkalmazottak „védőoltás”-nak nevezett kísérleti Covid-19 vakcina beadatására kötelezése, mint alapjog-korlátozás nem tekinthető arányosnak az elérni kívánt céllal.

Azon túl, hogy egy szükségtelen (a kívánt cél elérésére alkalmatlan) alapjog-korlátozás nyilván nem lehet (az elérni kívánt céllal) arányos sem, az arányosságot nem teszik megállapíthatóvá a következő tények sem:

A használatban lévő Covid-19 kísérleti vakcinák NEM hosszú éveken át tesztelt, NEM igazoltan biztonságos és hatékony vakcinák. E vakcinák rövid- és középtávú mellékhatásai már mutatkoznak, a hosszú távú mellékhatásaikat azonban még homály fedi, így nem állapítható meg, hogy hosszú távon milyen következményekkel számolhat az, aki ezekkel a vakcinákkal beoltatja magát.

Néhány példa a vakcinák rövid- és középtávú mellékhatásaira:

Az Amerikai Egyesült Államokban az Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hivatal (FDA) által a közelmúltban közzétett dokumentumokból kiderül, hogy a **Pfizer gyógyszergyártó cég közel 160 000 mellékhatást regisztrált a Covid-19 vakcinájával kapcsolatban a bevezetés első hónapjaiban (2020. december 1-től 2021. február 28-ig)**. Ezek a reakciók az enyhétől a súlyosig terjedtek, és **1223 volt halálos kimenetelű**. Az esetjelentések többsége 31 és 50 év közötti embereket érintett az Egyesült Államokban. **Több mint 25 000 idegrendszeri, 17 000 mozgásszervi és kötőszöveti, valamint 14 000 gyomorbélrendszeri rendellenességet jelentettek.** Különböző autoimmun betegségekről számoltak be, valamint **270 "spontán abortuszról"**, továbbá epilepsziáról, **szívelégtelenségről és stroke-ról**, más betegségek mellett.

/Forrás: <https://phmpt.org/wp-content/uploads/2021/11/5.3.6-postmarketing-experience.pdf>

Japánban az egészségügyi hatóság a **Moderna és a Pfizer Covid-19 vakcinák** címkéire **"súlyos mellékhatások"-ra, köztük szívizomgyulladásra** vonatkozó figyelmeztetést nyomtattat. Japánban aggodalmak merültek fel a Pfizer és a Moderna mRNS vakcinák beadását követően a fiatal férfiak szívizomgyulladásának kockázata miatt, és az ottani szakértők arra figyelmeztettek, hogy **a vakcinák a 20-as éveikben járó emberek esetében hétszer nagyobb halálozási kockázatot jelentenek, mint maga a vírus.**

/Megjegyzem, hogy a Japán Egészségügyi Minisztérium weboldalán a COVID-19 vakcinákról szóló oldalon egy "Hozzájárulás az oltáshoz" című bekezdés található. Ebben olvashatók a következők: „Egyetlen oltás sem adható be beleegyezés nélkül. Kérjük, ne kényszerítsen senkit a munkahelyén vagy a környezetében lévőket arra, hogy beoltassák magukat, és ne diszkriminálja azokat, akik nem oltatták be magukat.” Közvetlenül a bekezdés alatt egy emberi jogi tanácsadási oldalra mutató link is található./

/Forrás: <https://www.lifesitenews.com/news/japan-approves-warning-labels-on-covid-vaccines/>

A rangos kaliforniai Salk Intézet – melyet az oltóanyag-gyártás úttörője, Jonas Salk (a járványos gyermekbénulás elleni vakcina megalkotója) alapított – 2021. április 30-án publikálta azt a tanulmányt, melyből kiderül, hogy a SARS-CoV-2 vírus tüskefehérjéje önmagában, a vírus többi része nélkül is **érrendszeri betegségeket** okoz.

/Forrás: <https://www.salk.edu/news-release/the-novel-coronavirus-spike-protein-plays-additional-key-role-in-illness/>

A Covid-19 (mRNS és vektor alapú) kísérleti vakcinákkal beoltottak szervezete ezt a tüskefehérjét állítja elő nagy mennyiségben, így az oltottak tapasztalhatják annak káros hatásait.

A környezetemben a Covid-19 vakcinázás után többeknél keletkezett vérrög, ami szívinfarktust, agyvérzést okozott. Volt, aki vérzési problémákról (pl. hosszú ideig tartó súlyos orrvérzés), érproblémákról (pl. erek szétpattanása), magas vérnyomásról és pulzusszámról számolt be a vakcinázás hatásaként. Számos internetes felületen (pl. facebook) tömegével olvashatók beszámolók, illetve láthatók videók a Covid-19 kísérleti vakcinák okozta súlyos szövődményekről és halálesetekről, melyek kiváló egészségi állapotban lévő embereknél – pl. hivatásos sportolóknál, repülőgép-pilótáknál – is nagy számban előfordulnak.

Mindezekből megállapítható, hogy a Covid-19 kísérleti vakcinák egészséges embereknél is súlyos egészségügyi problémákat, akár halált is okozhatnak. Hogy milyen eséllyel, azt nem lehet megállapítani, mivel ezeknek az oltási következményeknek nincs pontos és hiteles nyilvántartása. Például az Amerikai Egyesült Államokban az oltási szövődmények jelentésére szolgáló VAERS (Vaccine Adverse Event Reporting System) nyilvántartásba a Covid-19 kísérleti vakcinákkal összefüggésben 2020. december 14. és 2021. november 5. között 135.400 súlyos mellékhatást, köztük 18.461 halálesetet jelentettek. Erről a nyilvántartásról – mely önkéntes adatszolgáltatáson alapul – azonban egy vizsgálat azt mutatta ki, hogy a tényleges eseteknek kevesebb, mint 1 %-át tartalmazhatja.

/Forrás: <https://childrenshealthdefense.org/defender/vaers-cdc-covid-vaccine-data-injuries-5-year-olds/>, <https://digital.ahrq.gov/sites/default/files/docs/publication/r18hs017045-lazarus-final-report-2011.pdf/>

Mivel a Rendeletben kötelezővé tett „védőoltások” káros következményeinek nincs pontos és hiteles nyilvántartása – így nem állapítható meg, hogy milyen eséllyel okoznak súlyos egészségkárosodást vagy halált –, és mert nem ismert, hogy a vakcinák hosszú távon milyen súlyú egészségügyi problémákat indukálhatnak, ezért a SARS-CoV-2 vírus és a Covid-19 kísérleti vakcinák veszélyessége nem vethető össze. Ez pedig szükséges lenne a szóban forgó alapjog-korlátozás arányosságának megítéléséhez, hiszen nyilvánvalóan aránytalan lenne olyan vakcina beadatására kötelezni bárkit, ami összességében – valamennyi lehetséges mellékhatását figyelembe véve – veszélyesebb, mint a vírusfertőzés, ami ellen a vakcinát beadják.

(3)

A Rendelet nem a lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozza az emberi méltósághoz (egészségügyi önrendelkezéshez, testi integritáshoz) való jogot.

Ennek az alapjognak nem képzelhető el lényegesebb tartalma annál, hogy a döntésképes ember maga dönthessen arról, hogy mi az, amit beenged a saját testébe.

(4)

Egyértelmű, hogy nem lehet önkéntes, szabad beleegyezésen alapuló az orvosi kísérletben való részvétel, ha a beleegyezés hiánya miatt az embernek azzal kell számolnia, hogy a létfenntartása veszélybe kerül.

Az 1947-es – az emberi kísérletekre vonatkozó kutatási etikai elveket tartalmazó – ún. nürnbergi kódex 1. pontja úgy fogalmaz:

„Az emberi alany **önkéntes hozzájárulása** abszolút elengedhetetlen. Ez azt jelenti, hogy az érintett személynek jogképesnek kell lennie ahhoz, hogy hozzájáruljon; **olyan helyzetben kell lennie, hogy szabad döntési jogot gyakorolhasson, bármilyen erőszak, becsapás, megtévesztés, fizikai kényszer, kijátszás, illetve a kényszerítés vagy korlátozás más formájának közrehatása nélkül (...)**”.

Ebből is kitűnően, **az önkéntes hozzájárulás mindenféle kényszer(ítés) hiányát jelenti.**

Jelen esetben a Rendelet de facto kényszerítőleg hat az ügyészségi alkalmazottra azon döntésében, hogy beoltatja-e magát valamelyik kísérleti Covid-19 vakcinával és ezáltal részt vesz-e egy orvosi kísérletben. Hiszen ha az ügyészségi alkalmazott nemleges döntést hoz, azzal elveszítheti a megélhetését biztosító jövedelmét.

Ez a kényszerítő ráhatás fogalmilag kizárja, hogy a döntési jog gyakorlása szabad, így az orvosi kísérletben való részvételhez hozzájárulás önkéntes legyen.

A XV. cikk (2) bekezdésben foglaltak vonatkozásában:

A T. Alkotmánybíróság 6/2018. (VI.27.) AB határozata szerint „*a legtöbb alapjogsértés vizsgálható az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján, mivel eszerint **az alapjogokat** mindenféle faji, szín szerinti, nemi, fogyatékoság szerinti, nyelvi, vallási, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy **egyéb helyzet szerinti megkülönböztetés nélkül biztosítani kell mindenkinek.** Az alapjogok esetében ugyanakkor az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésben mérvadó a korlátozhatóságuk tekintetében, és elsődlegesen az garantálja, hogy az alapjogok biztosításában ne lehessen ilyen megkülönböztetést alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy **nem fogadható el szükségesnek olyan alkotmányos cél, amely diszkriminációt valósít meg, és arányosnak az olyan korlátozás, amely diszkriminatív helyzetet eredményez.** (Indokolás [39])”*

A Rendelet egymással összehasonlítható jogalanyokat különböztet meg anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Jelen esetben a foglalkoztatottak tekintetében az „oltottak” és az „oltatlanok” között tesz különbséget, mivel a határidőre történő oltkozás elmaradása esetén a munkáltató az „oltatlan” foglalkoztatottakat meghatározott időre fizetés nélküli szabadságra küldheti (kvázi ideiglenesen megfosztja a munkavégzési jogától), majd a meghatározott idő eltelté után megszüntetheti a jogviszonyt is, amennyiben a „védőoltást” addig nem vette fel, vagy a Rendelet hatálya ilyen formában még akkor is fennáll. Ezzel **hátrányos megkülönböztetésben részesül az „oltatlan” foglalkoztatott,** mivel az egy vagy két oltással rendelkező foglalkoztatottak jogosultak a munkavégzésre, míg az oltással nem rendelkező foglalkoztatottak nem. Megítélésem szerint egy munkahelyen a dolgozók között azon az alapon nem lehet különbséget tenni, hogy a dolgozók egyik csoportja vállalja az orvosi kísérletben való részvételt, és a vakcinázás nyomán esetlegesen felmerülő kockázatokat, a másik pedig nem. Márcsak azért sem, mert az „oltottak” és az „oltatlanok” a tekintetben **homogén csoportot képeznek, hogy mindannyian megfertőződhetnek a SARS-CoV-2 vírussal és tovább is adhatják ezt a fertőzést.** Vagyis járványügyi szempontból a megkülönböztetésüknek indoka nincs.

A jelenleg hatályos **60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet** a koronavírus elleni védetség igazolására egyébként nem kizárólag a Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált COVID-19 oltóanyagokkal való beoltottságot fogadja el, hanem elismeri a **megfertőződés után kialakult immunvédelmet** is. Pozitív **IgG ellenanyag** teszt esetében határozott időre (4 hónap) szóló védetség igazolványt állítanak ki. Megjegyzem, hogy a gyakorlatban ez a lejárat után annyi alkalommal igényelhető újra, ahányszor az egyén szervezetének ellenanyag szintje pozitív eredményt mutat. A gyakorlatban előfordul az is, hogy az illető szervezete ellenanyagot már nem termel, azonban a **T-sejtes immunitás** révén hosszú távra sejt szintű védetséggel rendelkezik.

A Rendelet azonban nem ismeri el a megfertőződés után kialakult immunvédelmet, bár az tartósabb és erősebb lehet, mint a vakcinával elérhető védelem, és feleslegessé teheti a további „immunizálást” valamelyik kísérleti Covid-19 „védőoltással”.

/Ld. pl. <https://www.israelnationalnews.com/news/312637/>

/Pl. dr. Rusvai Miklós virológus is azt nyilatkozta a SARS-CoV-2 vírusfertőzéssel kapcsolatban: „... ha egyszer átesnék a fertőzésen, soha többet nem oltatnám magam”. Forrás: <https://orvosokatisztanlatasert.hu/majd-akkor-megyek-en-is-tuntetni/>

A Rendelet tehát különösen indokolatlanul különbözteti meg hátrányosan a kísérleti Covid-19 vakcinával nem oltott, de a SARS-CoV-2 vírusfertőzésen átesett, így az ellen az oltottaknál valószínűleg erősebben és tartósabban védett ügyészségi alkalmazottakat.

A XVII. cikk (3) bekezdésben foglaltak vonatkozásában:

Az Alaptörvény elismeri, hogy minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát, méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

Tekintettel arra, hogy a Rendelet (önmagában is alaptörvény-ellenesen) kényszerítőleg kísérleti vakcina beadatását teszi a munkavégzés feltételévé, ezzel olyan munkafeltételeket teremt, melyek nem tartják tiszteletben a munkavállaló emberi méltóságát (testi integritáshoz fűződő jogát), és – mivel a vakcina-kísérlet a fentebb írtak szerint súlyos egészségkárosodással és akár halállal is végződhet – az egészségét, az ahhoz fűződő jogát sem. A Rendeletben alkalmazott kényszer mindemellett – a fentebb kifejtettek szerint – indokolatlan is.

A 29. cikk (7) bekezdésében foglaltak vonatkozásában:

Az ügyészség szervezetének és működésének, a legfőbb ügyész és az ügyészek jogállásának részletes szabályait, valamint javadalmazásukat sarkalatos törvény határozza meg. Ez a törvény a **legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény** (a továbbiakban: Üsztv.).

A Kat. 51/A. § (1)-(2) bekezdéseiből következően a Kormány a tömeges megbetegedést okozó humánjárvánnyal összefüggő veszélyhelyzetben rendeletalkotási jogkörében törvényi rendelkezésektől csak a szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan térhet el.

Az Üsztv. nem ismer a Rendelet 1. § (9) bekezdésében meghatározott felmentési okot és olyan esetet sem szabályoz, amikor a munkáltató fizetés nélküli szabadságot rendelhet el az ügyészségi alkalmazott részére (Rendelet 1. § (8) bekezdés).

A Rendelet imént említett, kísérleti Covid-19 vakcinával be nem oltott ügyészségi alkalmazottakra vonatkozó rendelkezései indokolatlanok, és egyébként sem tekinthetők az elérni kívánt céllal (a járvány megfékezésének céljával) arányosnak.

A fentebb már kifejtettek szerint az „oltott” és „oltatlan” ügyészségi alkalmazottak megkülönböztetésének nincs járványügyi, illetve egészségügyi indoka mivel a kísérleti Covid-19 vakcinával beoltott is ugyanúgy fertőzhet.

Az ügyészségi alkalmazottak munkahelytől, illetve egymástól való „távoltartására” bevált eszköz a fentebb már említett otthondolgozás, a munkahelyen az elkülönített elhelyezés, valamint a személyes kontaktusok szükséges minimumra korlátozása, maszkviseléssel és a munkahelyi megjelenés tünetmentességhez kötésével kiegészülve. Ezen hatékony eszközök mellett a járvány megfékezéséhez nem indokolt (és aránytalan intézkedés) a kísérleti Covid-19 vakcinával be nem oltott ügyészségi alkalmazottaktól megvonni a megélhetésüket biztosító jövedelmüket, majd végleg eltávolítani őket az ügyészségi szervezetből.

V. AZ INDÍTVÁNY

A fentiekben kifejtettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint a 24. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján **állapítsa meg a Rendelet alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt.**

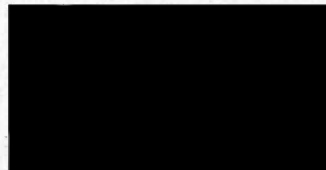
VI. EGYÉB NYILATKOZATOK

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozom arról, hogy az alkotmányjogi panaszommal összefüggésben személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Kérem továbbá, hogy a Rendeletben megállapított rövid határidőkre tekintettel a panaszomat soron kívüli eljárásban szíveskedjenek elbírálni.

Kelt: Balassagyarmat, 2021. december 28.

Tisztelettel:

Mellékletek: másolatban a szolgálati viszonyomról szóló dokumentumok, a személyi igazolványom és a lakcímkártyám.